

מדירה לדירה

(סוף מעמוד 9)

יצא בעל הבית ואמר מר חזר אצלנו? והביט בעצמו דרך חשיבות. חזרתי וחיבקתי את התינוק ולא אמרתי ולא כלום. לסוף העמדתי על הקרקע ושילמתי לסבל שכר טרחתו. פשט התינוק את ידיו כנגדי ואמר דויט דויט. חזרתי ונטלתי על זרועותי. נתן ראשו על צוארי ונתבטחם וישן.

נכנסתי לבית והנחתי על מטחי כששפתיו מרחשות דויט דויט. אויט אויט. כלומר דוד דוד. עוד עוד.

בין כך לכך באה אמו של תינוק. הניחה את תיקת וסילסלה את שפתיה ואמרה אם כן חזר מר אצלנו. אילו היינו יודעים שיבוא היינו מסדרים קצת את החדר. ניענעתי לה ראשי ועליתי לחדרי. מתמת רוב האבק לא נראתה שם האשפה.

פשטתי את בגדי ונשטחתי על מטחי. האוטובוסים נתגלגלו וניסרו לפני חלוני המזכרי הגוון מזגן וצווחו. אבל כל תקולות הללו נתרופפו וחלכו. חוץ מבת קולו של הינוק שהיתה מחליקה את אזני. ואף אני עשיתי אזני כאפרכסת כדי שאשמע עוד.